

Telegraful Român

Apare Marția, Joia și Sâmbăta

ABONAMENTUL:

Pe un an 24 coroane.

Pe șase luni 12 cor. — Pe trei luni 6 cor.

Abonamentele și inserțiunile să se adreseze
Administrației ziarului «Telegraful Român», Sibiu, str. Măcelarilor 45.

Correspondențele

să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», str. Măcelarilor Nr. 45.
Scrisori nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Un șir cu litere mărunte pentru întâia oară 30 fil,
pentru a doua- și a treia oară câte 20 fil.

Pentru inserate mai mari după învoială.

Pro domo

(G. M.) De o vreme încoace preoțimea este subiectul care dă mult de lucru tiparului. Nădăduim, că spre binele ei și spre binele bisericii.

Zilele de azi vreau să primenească lumea și își trimit solia și în biserică. Se discută rolul și însemnătatea preotului în viața socială, se frământă mult chestia pregătirii lui. În timpul din urmă discuția s'a oprit la salariizarea preoțească.

Se remarcă în deosebi aprobarea, aproape a întregii preoțimi, în ce privește urcarea venitelor din parohie.

Se va face oare?

Neapărat. S'a și făcut în unele părți.

Dar... câte neplăceri, pe urma unui act nu destul de cumpenit.

Preoțimea are tot dreptul să pretindă remunerarea serviciilor sale în măsura în care sunt remunerate serviciile altor oficanți cu aceeași pregătire. Dar ideea urcării venitelor stolare ni se pare ceva pripit, ceva ce produce mult sânge rău și reduce activitatea preoțimii.

Biserica are menirea: Să coboare pace și binecuvântare între credincioși. Preotul, conducătorul spiritual al bisericii, trebuie să stea pe un anumit pedestal intelectual și moral. El are să lupte pentru adevăr, dreptate, moralitate, muncă, — pentru desăvârșirea cerută de evangelia lui Cristos. Nu găsește nimeni, că e dejositor să se ocupe cu daraveri bănești, când însuși Mântuitorul ni-a poruncit: în dar ați luat, în dar să dați?

Indată ce slujbele se pun în balanță cu moneda, biserica își pierde din influență; credincioșii pierd din credință și dragoste. În cazul acesta cu ce-și va împlini biserica misiunea de a clădi?

Țăranul își are prejudițiile sale. Vaza organelor bisericesti este atinsă de multe ori. Ceri ajutorul organelor civile, — pagubă și mai mare!

Răsboiul, acest «purgator» de moravuri și credințe, — după părerea idealistilor, — a redus de fapt moralitatea la mulți credincioși. Cu ochii noștri vom vedea pe cei rămași striviți sub povara stărilor nouă create de război. În fața unor asemenea împrejurări va fi oare lucru înțelept să se urce taxele stolare, izvorul multor neînțelegeri din parohii?

Preotul are să propoveduiască. Să i se dea posibilitatea aceasta. Pentru acest lucru se cere independență materială, nesupusă fluctuațiilor străine de chemarea bisericii. Va trebui să se creeze preoțimea liberă de grija zilei de mâne, preoțimea capabilă a-și dobândi hrana morală și spirituală de care e vrednică. În actuala situație preotul e vesnic în dilemă: Sau cearcă să-și împlinească conștiințioasă chemarea, și atunci ajunge în corn de capră cu parohienii, sau mai lasă din conștiință și, ca să trăiască, intră la târguială...

Se știe că în viața unui țăran cu puțină cultură joacă mare rol diferința de taxe și de prețuri, fie aceea cât de neînsemnată.

Cu toate acestea, nu sunt de părere, ca stolele să se șteargă. Acest

lucru ar provoca altă revoluție spirituală. Ritul nostru cere ca aceste daruri să rămână în ființă, dar nu obligator, ci numai *ca dar*. Bună oară, nu poate pretinde nimeni să fac sfeștanie la el acasă, sau altă slujbă accidentală în mod gratuit. În unele părți asemenea venite sunt multe, în altele sunt puține. Prin ele se remunerază osteneala preotului făcută în deosebi. Dar repet, aceste venite *să nu fie taxate*, ci să rămână simple daruri, de care preotul să nu fie silit a ținea seamă.

Venitul celor 5—6 jugăre de pământ nu e de ajuns pentru multele îndatoriri ce apasă umerii țăranului nostru.

Vorba că țăranul are acum bani destui, nu este întemeiată. Dacă astăzi se învârt mai ușor coroanele, în locul crețarilor de ieri, tot atât de ușor ies din mâna lui. Puțini sunt ceice au bani în adevăr, și aceștia nu aleargă la ajutorul preotului. Slujbe fac cei lipsiți, cei care dela Dumnezeu nădăduesc totul.

Deci țăranul să fie cruțat. Preotul să fie liber. Atât de liber, încât dela sătean el să nu aibă nimic de cerut.

Nu se jighește oare demnitatea unui intelectual, ca un țăran să-i spună în față, că tu, preotul, ești dator să faci ce *vrea el*, și nu ce religia pretinde să faci spre binele lui?

Câtă zarvă apoi, ca să-ți încassezi birul! Și, totuși te alegi cu aceea, că nu-l poți încassa întreg.

Ni se spune, că înainte vreme a fost și mai rău ca azi, și totuși preo-

țimea era mulțumită. Se poate, pe vremuri. Azi însă, nu se mai poate.

Ne cerem drepturile, demnitatea și vaza noastră.

Publicul cult, în nu puțină parte este nepăsător față de preoțime, deși ea săvârșește o muncă cel puțin tot atât de temeinică și stăruitoare, ca a altor soiuri de funcțiuni, și deși noi nu cerem, decât posibilitate de a munci și sprijin în străduințele noastre bune.

Vrem întâi: Desrobire materială. Avem să ne îngrijim copiii, trebuie să-i împărțăm de creștere omenească. Iar pentru noi aceasta e mai povarnică, decât pentru alții, pe cari soarta i-a aruncat la orașe și în oficii bine retribuite.

E în deobște cunoscută mizeria, ce o îndurăm din cauza lipsei de locuințe.

Nici a cincea parte din parohii n'au case parohiale. Noi unde să ședem, cum să ne prezentăm în lume, când ea pretinde atâtea dela noi!

Aici trebuie îmbunătățiri și reforme, înainte de a se crea facultatea și pleiada de viitori doctori și licențiați, cari cam greu vor purta gândul parohiilor, ci mai bucuros vor râvni la posturi administrative bisericesti.

Ne trebuie independență materială: puțința unui trai cinstit, ca să nu fim stânjeniți și împedecați mereu în împlinirea exactă a misiunii ce ni s'a dat.

Să lăsăm biserica în stare a-și împlini chemarea, și pe preoți să propoveduească.

FOIȘOARA

Vedenia

— Povestire de Seb. Stanca —

...«Și mai departe, dragă bărbate, să știi că Pătruș al nostru crește văzând cu ochii. Când ai plecat tu, a pornit ca melcu prin casă, gângăind în limba lui. Acum s'a smuls fiacăul mării și umbliă pe picioarele lui, chemând mereu pe «tata». De l-ai vedea ai sta să-l sorbi de drag. Dar și mie mi-i drag, — și numai cu el îmi stăpăr dorul după tine. Și să mai știi, dragă Ioane, că la curtea ta toate-s în bună rânduială, și nu ducem lipsă de nimic. Numai dorul tău ne paște zi și noapte fără odihnă. Doamne, pune odată pace! Și mai departe rugăm pe bunul Dumnezeu să te aducă în pace acasă și îți trimitem multe sărutări, Pătruș al tău și eu, a ta iubitoare soție: Ana».

Glotașul Ioan Oprea isprăvi scrisoarea de citit. Dar ochii nu i se puteau deslipi de pe șirele povarnic scrise ale nevestii sale. Întoarse scrisoarea pe față, și pe dos, și o ținu în mână ca un talizman neprețuit sorbindu-i lacom frânturi de fraze de ici de colo. Și cum ședea pe lavița de glii din adăpostul tranșeelor cu călcăele proptite în mocirla de pe vatră și răzimat cu spatele în perețele de pământ lutos,

scoase din buzunarul hainelor un teanc de hârtii motolite și scotoci din ele cu degetele tremurânde un chip spălăcit din care îi zimbeau două ființe: o femeie și un copil, nevasta lui, Ana și Pătruș copilul. Puse hârtile la loc și întreg sufletul i se topea privind la chipul d'acasă.

O căldură dulce îi cuprinsese ființa ridicându-se domol spre creștet, în piept simțea o arsură aprigă care îi strângea baerele răsuflării cu ghiare de fier, iar ochii i se umplură de lacrimi. Strângea în stânga scrisoarea, iar în dreapta chipul. Privirea îi scânteia nehotărâtă printre fărâmele de lacrimi ce se îmbulzeau prin gene. Amorul dorului de casă îi troieni într'o clipă tot sufletul. Se vedea în pragul casei albe coperite cu șindilă, își vedea nevasta rumenă de sănătate zorindu-și hârnicia prin casă, se vedea cu boulenii lui afară în câmp tăind cu plugul lacom brazde negre și simțea parcă mirosul pământului proaspăt, își vedea copilașul, animându-și brațele grăsulii de grumazii lui și trudindu și buzele nevinovate să-i zică «tată».

O căldură dulce îi svâcnea prin vine, purtându-i cugetul înfierbântat din casă în curte, din curte în grajd, din grajd în șură și în grădină. În fiecare unealtă din cuprinsul curții sale găsea un preț bun care l-aștepta.

Dar mai ales copilul, Pătrușul tatii.

Il vedea limpede crescând repede voinic, frumos și cuminte, fala tatălui său,

— «Infanterist Ioan Oprea», — răsună deodată un glas aspru din capătul tranșeelor de legătură.

Ioan Oprea sări în picioare. Vedenia ademenitoare i se destrămă într'o clipă. N'avu vreme să se desmetească pe deplin din amorțala dulce care-l cuprinsese și sergentul se opri muștrător în fața lui împărțându-i porunca: «Infanterist Ioan Oprea, gată-te la schimbul de noapte! Vei sta la postul cel dintâi în marginea pădurii la douăzeci de pași dela șirele de droturi. Țineți ochii deschiși și mintea trează, că e postul cel mai gingaș. Imi pare rău că ți-a venit iar ție rândul, dar ceilalți au altă treabă. Voi ținea seamă de tine altădată».

Sergentul trecu mai departe dând porunci soldaților pentru serviciul de noapte. Ioan Oprea sta încrămenit, cum îl ridicase în picioare porunca sergentului și căută să-și adune rostul gândirii biciuite de vâpaia ce-i curgea prin vinele înfierbântate.

Straele sure, lutul cleios al tranșeului, și oțelul rece al armei ce sclipia în preajma lui proptită pe spinarea laviței de glii, îl convinse însă că totul a fost vis, numai porunca e adevărată. Un oftat greu ca o povară de plumb i se furișă din piept și două fărâme de lacrimi îi alunecară pe

fața lui înăsprită topindu-i-se în barbă. În zadar, vedenia a fost frumoasă și dulce.

*

În marginea pădurii de brad, care ascundea adăposturile și tranșeele regimentului ardelean de infanterie, își ocupă Ioan Oprea postul de veghe. În fața lui se întindea o livadă presărată cu tufe mărunte de mesteacăn, printre care șerpuiau șirele încălțate ale sârmelor cu ghimp, iar în marginea opusă a livezii abia la 50 pași depărtare răsăria dunga galbină a mormanelor de pământ, care adăposteau tranșeele dușmane.

Ioan Oprea se răzima de unul din brazii pădurii și așternându-și privirea pe lespedele verde a livezii spre tărâmul dușman, se lăsă pradă gândurilor fugare.

Amurgul își cobora liniștea încet peste făpturile naturii. La început putea deosebi bine tufele strânse în brațele de fier ale sârmelor și dunga galbină a șanțurilor dușmane. Dar negura nopții începu să se întefească, o pânză neagră de paianjin se țesea tot mai deasă peste cuprinsul firii și încetul cu încetul se topi în marea cernită a nopții și livada cu punctele ei negre și pădurea cu piscurile mohorâte. Din bezna văzduhului porni domol să cearnă o ploae rece și mărunță, care umezea pe nesimțite pajistea și frunzele brazilor.

În liniștea aceasta grea sta Ioan Oprea nemșcat, proptit de trunchiul bradului.

Mersul războiului

Telegrame oficiale dela biroul de presă al ministrului președinte

Raportul statului nostru major:

Budapesta, 20 Februar. (Of.) Un atac dușman la muntele Pertica s'a zădărnicit cu grele pierderi pentru italieni.

Pe celelalte fronturi, din timp în timp, vie activitate de tunuri. Trupele din grupul de armate Linsingen, au înaintat mai departe spre Rovno.

Budapesta, 21 Februar. (Of.) Pe platonul dela Asiago și la răsărit de Brenta lupte de artilerie.

Trupele grupului de armate Linsingen în înaintarea lor au ocupat fortăreața Rovno.

Șeful statului major.

Raportul statului major german:

Berlin, 18 Februar. (Marele cartier general). Frontul vestic: Luptă de artilerie și de aruncătoare de mine pe deosebite locuri ale frontului. Înaintările mai mari de recunoaștere, pornite de către englezi la vest de Houthen, și de către francezi la Grivencourt, și la nord de Reims, le-am respins.

Pace fără nici o rezervă

Biroul de corespondență anunță în 20 l. c. din Viena: Aflăm din loc autorizat, că sfatul comisarilor poporului a primit fără rezerve condițiile de pace statorite la Brest-Litovsc de către cele patru puteri aliate. Această nouă schimbare, obținută la răsărit, este a se atribui marșului militar neșovăitor, îndreptat exclusiv împotriva republicii rusești. De sine înțeles, că această acțiune militară, ca tot ce se petrece la front, se întemeiază pe învoială făcută între cele două comănduri. Dacă până acum s'au anunțat numai înaintările germane, aceasta se explică din faptul, că punctul de greutate al armatelor austro-ungare se găsește în partea sudică a frontului răsăritean. La nord de Pripiet sânt numai trupe germane. De laturile liniei ferate Covel — Rovno stăteau la dispoziție, în ora plecării, numai părți de armate germane. Intervenirea trupelor noastre atârna numai dela situația locului și dela raporturile de grupare.

Din Berlin se telegrafează în 21 l. c. Secretarul de stat Kühlmann a ținut în camera imperială o vorbire, în care a citit o depeșă trimisă prin telegrafia fără fir din partea guvernului bolșevikian dela Petrograd. Consiliul comisarilor poporului de-

Frontul răsăritean: Am înaintat de ambele laturi ale liniei ferate Riga—Petrograd, până acum, 20 de kilometri peste pozițiile rusești din fața frontului nostru. Rezistența slabă a dușmanului, spre nordul căii ferate la Insen, am înfrânt-o repede. Diviziile noastre au străbătut peste Dünaburg în direcție nordostică și ostică. Intre Dünaburg și Luțc, pe teritor larg, au început înaintarea. Diviziile noastre pătrund pest Luțc către Rovno. Au căzut în mâni germane două mii cinci sute de prizonieri, mai multe sute de tunuri și o mare cantitate de vagoane.

Pe celelalte fronturi nici o noutate.

Ludendorff.

Telegrama din 21 Febr. a marelui cartier general german anunță:

Numărul prizonierilor căzuți în mâni trupelor germane cu prilejul *cuceririi fortăreței Rovno*, se urcă la 425 ofițeri și 8789 soldați. S'au capturat 1353 de tunuri, și peste 1000 de vagoane încărcate în mare parte cu proviant.

clară, că semnează condițiile de pace stabilite la Brest-Litovsc. Guvernul german a comunicat guvernului dela Petrograd să trimită în scris declarația făcută prin telegrafia fără fir. Dela Petrograd s'a răspuns, că aceasta se va face imediat.

Dacă guvernul rusesc va primi condițiile Germaniei, — unele nouă, — înaintarea trupelor germane spre răsărit se va opri.

Tratative cu România

Știre oficială din Viena spune, că guvernul României, al cărui prim-ministru este generalul *Averescu*, și-a exprimat dorința de a începe cu puterile centrale tratative în vederea păcii.

În acest scop ministrul de externe, contele *Czernin*, pleacă în România, unde au să sosească și ceilalți reprezentanți ai aliaților. Guvernul nostru dela externe cu toate acestea nu are încredere deosebită că pacea cu România se va înfăptui.

Din Berlin se vestește, că secretarul de stat *Kühlmann* a plecat în 20 l. c. la tratativele de pace dela *Focșani*. — Calătoria sa însă, după ultimele știri, s'a amânat.

Pace

Nici când n'a fost mai des amintit cuvântul *pace*, ca în prezent, și peste tot în cursul acestui război. În trecut oamenii aveau alte preocupări. Se amintea de multe ori scumpetea, nedreptatea și alte slăbiciuni omenești, se vorbea des în contra celor dela cărma conducerii societății și în contra celor bine situați.

Acum, la tot pasul, auzi: «De-ar da Dumnezeu odată pacea!» ca și când omenimea ar voi să zică prin aceasta, că are să se îndrepteze, că n'o să mai cârtească împotriva cerului și a deaproapelui, ci are să fie bună, milostivă, dreaptă și fără patimi, — numai să vină pacea.

Oare fi-va îndreptarea cu puțință?

În cursul războiului s'au înmulțit fărădelegile. Sunt persoane, a căror caracter slăbind, în această stare anormală își neglijează datoriile de până acum, rup cu trecutul și se aruncă în bratele ispitelor de tot felul. Aceste persoane oare așteaptă pacea, să le aducă în alvia veche a trailului de mai nainte?

Fi-va oare cu puțință?

Bărbații, unii îmbătrâniți înainte de vreme, alții trudiți sufletește și trupește așteaptă pacea, care să-i renască și să le redeie sănătatea și liniștea sufletească.

Li se va împlini oare dorința?

Dar dacă va veni pacea deplină, apuca-va în general omenimea calea dreaptă și adevărată? Sau se va continua disordinea morală deslănțuită în atâtea locuri?

Pacea, pusă pe hârtie, va fi în stare să restabilească cumpăna distrusă?

În cimitirul militar al garnizoanei dintr'un oraș al țării noastre zac foștii dușmani lângă olaltă: soldați de confesiune și naționalitate deosebită. Pe ei i-a împăcat pământul, care-i acoperă și din care sunt creați, precum sună rugăciunea: «Pământ ești și în pământ vei merge, unde toți pământeni mergem...»

În acest cimitir larg, și în curând plin, s'a ridicat un monument în memoria celor înmormântați aici. Monumentul se compune din un pedestal de peatră ca bază, din care se ridică

Din parlament. În ședința de Marți, în 19 l. c., a camerei ungare, ministrul de finanțe *Alexandru Popovics* prezintă proiectul de lege cu privire la prelungirea invoielii cu Croația. Deputatul *Samuel Bakonyi* înaintează raportul secției financiare.

S'a hotărât, ca începând de Miercuri, în 20 l. c., și până la terminarea desbaterii asupra indemnității să se țină ședințele dela 10 ore înainte de amiază, până la 2 după amiază, și dela 4 până la 8 seara. După ora opt urmează, eventual, interpelările.

Discuția asupra indemnității s'a fixat pe ziua de Miercuri, 20 l. c.

În ședința aceasta, care s'a deschis la 11 fără un sfert, raportorul *Samuel Bakonyi* face cunoscut proiectul de indemnitate și-l recomandă spre primire. În legătură cu aceasta raportorul propune, că în conformitate cu hotărârea secției financiare, camera să voteze pe seama deputaților câte 5000 coroane anual sub titlul unui adaos de război.

Primul vorbitor, în chestiunea proiectului indemnității, este baronul *Ghillány*, fostul ministru de agricultură. Atinge, în discursul său, mai multe greșeli comise în felul alimentării publice. Primește proiectul.

Al. Juhász Nagy, din partidul conțelului *Károlyi*, se miră că partidul muncii nu se arată dispus să încheie compromisul cu privire la reforma electorală. Oratorul zice, că la atitudinea aceasta nu se poate răspunde alt fel, decât prin *disolvarea camerei*.

Au mai luat cuvântul deputații *Hegedüs*, *Bizony*, *Simon* și *Návay*, după care desbaterile s'au întrerupt și au urmat interpelările.

Ladislau Fényes interpelează în afacerea confiscării ziarului *Neues Pester Journal* pentru un articol scris în contra ministrului *Vázsonyi*. Ii răspunde prim-ministrul *Wekerle*.

Deputatul *Zsombor Szász* face întrebare în chestiunea tractatului, ce ar fi să se încheie cu România. Ministrul prezident *Wekerle* declară, că deocamdată este vorba numai de tratative privitoare la prelungirea armistițiului, din care însă speră să se desvolte tratative de pace. Guvernul său se va folosi de toate mijloacele în scopul apărării intereselor Ungariei în raporturile sale cu România.

Din Austria. Cu prilejul tratativeilor de pace dela Brest-Litovsc s'a hotărât, la stabilirea frontierei, ca orașul *Cholm* să aparțină Ucrainei, și nu Poloniei. Aceasta a provocat o criză parțială în cabinetul vienez: doi membri poloni ai guvernului *Seidler*, adică ministrul de instrucțiune publică *Zwiklinski* și ministrul galician *Twardovski*, și-au înaintat demisiile. Se crede, că ministrul de externe, contele *Czernin*, va reuși să satisfacă atât petensiunile polone, cât și ucrainene, cu raport la statorirea hotarelor dintre cele două țări.

Monarhul n'a primit demisiunea ministrilor poloni *Zwiklinski* și *Twardovski*.

Porunca îi căzuse cu greu. În vremea din urmă avusese multe nopți nedurmite. Chiar noaptea trecută stătuse strajă într'unul din posturile primejdioase. Dar Oprea era omul datoriei. Nu știa alta, decât să asculte și să împlinească porunca. Cea de astăzi îi era însă neplăcută, căci pe lângă oboseala zilelor trecute îl ardea în suflet și vestea venită de acasă.

Se simțea pustiu, stingher, ursit de vitrega soarte să piară aci în măruntaele nopții fără să-i știe nime de urmă. O arsură grea i se lăsă pe pleoape și din ce își încorda privirea mai tare să pătrundă prin păcura nopții și să nu adoarmă, greutatea pleoapelor era tot mai apăsătoare.

Întunerecul începu să se miște în valuri mohorâte, care se isbeau fără șgomot, se înghițeau unul pe altul, făcând loc altora. Părea o mare neagră biciuită de duhuri nevăzute. Și prin frământarea asta a valurilor uriașe treceau sclipiri fulgerătoare, roate de lumină palidă ce se alungau spre înălțime topindu-se în văzduh, iar pe urma lor cobora din cer o ploaie de flori multe și tot mai frumoase. O poartă largă de lumină i se deschise spre răsărit, își vedea departe în zare casa și curtea sclipind albe în bătea razelor calde ale soarelui de primăvară. În pragul șurii copilul lui răscolia țărâna cu bețișoarele lui și-o pace dulce stăpâna întreg cuprinsul curții. Dar deodată, — ce e asta? Sângele îi îngheță în vine. În dosul șurii răsări o lighioană

neagră urâtă, nu putea vedea de e om, sau dobitoc? Creștea mereu ca din pământ, cu ochii însângerați de fiară sălbatică ațintiți spre copil și-o mână lungă se târa ca un șerpe pe pământ să prindă copilul. Ioan vedea primejdia, se trudea să se smulgă din loc să alerge și să sdrobească feara, dar o putere neînțeleasă îl țintea pământului, cerca să strige pe Ana, dar gura îi era încleștată ca de o putere nevăzută. Și iată, mâna grozavă ajunsese copilul, acum se întinse să-l sugrume. Ioan Oprea își opinti toate puterile, să smunci din loc, și se deșteptă.

Ce vis grozav. Boabe mari de sudoare îi încremeniseră pe frunte și în preajma inimii, o povară de plumb îl apăsa la cheia răsuflării. Își duse mâna la frunte să-și ștergă sudorile ferbinți. Șa-tunci o săgeată ca de fulger îi trecu din creștet până în tălpi. O clipă a fost de ajuns ca să și dea seama de grozăvia faptei sale.

Știa că somnul în post n'are altă pedeapsă decât glonțul. Își pipăi prin întunerec hainele și pușca, puse mâna pe bradul de care se proptise și umezeala rece a cetinei îi domoli văpaia nervilor infierbântați. Ion Oprea, se vedea tot în postul destinat lui și convingerea că nu s'a întâmplat nici rău începu să-l liniștească.

Deodată un foșnet ușor, ca o alergie de șopârlă, îl făcu să tresară. Își ascuți auzul și-și încoardă ochii opintindu-și

privirea să spintece întunerecul. Își simțea bătăile inimii... Și cum sta cu ochii pironiți în prăpastia întunerecului, înfrânându-și răsuflarea, i se părea că vede limpede conturile tufelor și firele de sârmă abia la câțiva pași dela dansul. Foșnetul se mai repetă odată, asemenea sunetului de frunze mișcate de saltul unei paseri de pe creangă. Și din dosul unei tufe răsări o dungă neagră, care creștea încetinel luând forma unui cap de om, iar o mână se întindea domol spre firul de sârmă. Ce e asta? Vedenia urâtă oare îl ispitește a doua oară? E vis sau nu-i vis?

Ion Oprea își duse mâna la frunte, își frecă ochii și simțea că e treaz, își pipăi stratele umede, își pipăi pușca și se încredință, că nu visează. Este el, infanteristul Ion Oprea, în postul de strajă la marginea pădurii. Își aduse aminte de poava sergentului să grijească, pentru că e locul cel mai gingaș. Atunci ce poate fi vedenia asta?

Își țânti de nou ochii. Capul rotund era tot acolo și o mână întinsă spre sârme. Acum iată capul începe iarăși să se ridice mai sus și mâna începe să se miște.

Ăsta nu poate fi decât om, gândi Ion Oprea. Puse pușca la ochi, ținși și când vedenia îi păru mai limpede, trase. Băbuitura răscolii ca un trăsnet liniștea de moarte a văzduhului. Oprea auzi un țipet și apoi tropote multe de pași grăbiți, cari

se depărtau. Intr'o clipă se trezi pădurea toată.

O mișcare infierbântată se porni în tranșee. Oprea auzi de departe din dosul lui glasuri de porunci. Sclipiri scânteetoare răsăriră prin desigurul de brazi. Oprea știa că vine patrula.

Nemișcat din locul lui, Oprea făcu raportul: O vedenie s'a apropiat de sârme, nu știe de-a fost om sau nu, el a tras.

În dosul sârmelor patrula găsi un cazac zăcând plin de sânge cu foarfeca în mână. Cu multă trudă soldații îl târâră dincoace de sârme și rânitului fu transportat la spitalul de câmp. Glonțul îl nimerise în cap, dar nu-l omorâ. La interogator rânitul mărturisii, că doisprezece cazaci căpătaseră porunca să se strecoare prin păcura nopții să taie sârmele, iar în pragul zorilor o divizie întreagă avea să facă asaltul neașteptat prin porțile tăiate și să sdrobească regimentul nostru. Ion Oprea le turbură planul.

A doua zi, pe când Oprea își odihnea oboseala nopții trecute pe patul de glii, sergentul îi aduse decorația, mulțămindu-i în numele celor mai mari pentru bravură. Ion Oprea se ridică în picioare și când sergentul îi animă decorația pe piept, gândul lui alergă departe la Ana și la Pătruț, cari în clipa aceasta de bună seamă nu bănuiau de cinstea adusă lui Ion Oprea.

o cruce neagră de fer. Pe pedestal se citește cuvânt *Pax*, pace, încunjurat cu cunună de lauri. Acest monument simplu și grăitor se află ridicat la câțiva pași în interior dela intrarea principală a cimiterului. El privește pe ceie se apropie cu glorie de lăcașul lui, și pare că le spune cuvintele de bunătate ale Mântuitorului, care zice: «*Veniți la mine toți cei osteniți și năcăjiți, și eu vă voi ușura pe voi...*»

Și noi, preoții, ducem nenumărați oaspeți acestui stăpân, și el îi primește pe toți cu cununa de laur; le arată, prin cruce, *Golgota* peste care au trecut, le înfățișează, prin pedestalul masiv și alb, țăriș credinței în fericirea vecinică ce așteaptă pe eroi...

La intrarea în cimiter, cu ocaziunea înmormântărilor, muzica întonează ultimul marș funebru pentru cel dus la vecinicie, iar preotul recitează atunci adevărul: «*Fericită este calea, întru care mergi astăzi, suflete, căci s'a gătit ție loc de odihnă*».

Fericire adevărată și pace adevărată, nu va fi nici când pe pământ, ci abea acolo: *dincolo de mormânt*.

Pr. Eugen Munteanu.

Schimbare de guvern în România

Despre căderea guvernului, prezidat de dl Ionel Brătianu, *Gazeta Bucureștilor* scrie astfel:

O telegramă oficială anunță demisiunea guvernului Brătianu. Evenimentele au fost mai puternice, decât regimul care a provocat dezastrul României.

Dl Ionel Brătianu, care s'a întovărășit cu dl Take Ionescu în cea mai nenocită dintre guvernări, a fost nevoit să părăsească cârma țării sub presiunea evenimentelor din afară. Locul pe care l-a ocupat și pe care refuză să-l părăsească, deși atrăsese toate nenorocirile asupra țării și cu toate că nu mai era îndoielă că guvernarea sa nu poate aduce nici o schimbare în bine, dl Ionel Brătianu a trebuit să-l părăsească, fiindcă dincolo de hotarele țării s'au produs evenimente în afară de sfera hotărârilor României.

Nu este acum momentul de a face întregul proces al guvernării regimului căzut. Evenimentele s'au însărcinat ele înși-le să evidențieze crima cea mare și de neiertat a guvernului Brătianu, care a prezidat actul fatal din August 1916.

Noi însă constatăm sentimentul de ușurare al poporului român, acum când i s'a vestit căderea regimului fugit la Iași. Același sentiment cuprinde desigur în acest moment hotărâtor și pe frații noștri de dincolo de Siret. Ne este acum mai mult ca oricând gândul și la ei, la ei cari au suferit mai mult decât noi, cei din teritoriul ocupat, de pe urma incapacității celui mai nefast regim ce s'a abătut asupra României.

Nu știm ce va aduce ziua de mâine. Avem însă nădejdea că, lipsind din fruntea țării oamenii cari au provocat dezastrul României, opera de reclădire va putea fi îndrumată astfel, ca țara noastră să renască din ruinele de acum.

Cu această speranță, poporul român de dincoace și de dincolo de Siret salută căderea regimului dela Iași ca începutul unor vremi mai senine.

Inima de mamă

— Cuvântare rostită în 2 Febr. 1918 în biserica din Aciliu —

Și prin singur sufletul tău va trece sabie. (Luca 2, 35.)

Cu aceste cuvinte întâmpină astăzi prorocul Simion pe Maria, Maica Domnului, care la patruzeci de zile după naștere aduce pe dumnezeescul său prunc, să-l închine la altar.

Ele cuprind prorocia durerilor și suferințelor, care aveau să sfășie inima acestei sfinte mame pentru soarta fiului său. Praznicul de azi ne îndeamnă să zăbovim câteva clipe aici, să cercetăm cu închipuire noastră sufletul și inima sfintei fecioare, împreună cu toate simțirile ce au străbătut-o, și să încercăm a face din zugrăvirea lor isvor de mângâiere pentru mamele din zilele noastre.

Prin trei feluri de simțiri a trecut inima pururea fecioarei, de când i s'a vestit, că ea e aleasă a fi maică a Mântuitorului Cri-

stos și până la încheierea vieții ei pământiești.

Mai întâi sunt simțirile de bucurie. «*Bucură-te ceea ce ești plină de dar, i-a zis ingerul Domnului, și dânsa supunându-se voinței dumnezeiești, s'a bucurat de darul, cu care a binecuvântat-o Dumnezeu; cu bucurie plină de uimire a primit toate semnele cerești, care însoțeau ivirea pe lume a fiului său: lumina cerească, cântarea ingerilor, închinarea păstorilor și mai ales a magilor, cari veneau din zarea răsăritului pentru a se închina fiului ei.*

Inima ei sălta în bucurie, văzând cum fiul său împreună cu vârsta creștea în înțelepciune și har dela Dumnezeu.

Această fericire, tulburată numai de fuga la Egipt, a ținut vreme destul de îndelungată, până când adecă Isus a implinit 30 de ani, vârsta la care după hotărârea dumnezeiască avea să pășască în public cu învățătura sa și să-și înceapă viața sbuciumată de propovăduitor ai unei nouă credințe, pe care o încununează cu moartea pe cruce.

Cu începerea acestei vieți, trece și inima mamei dela simțirile de fericire la simțiri de neliniște, de teamă, de suferință și de cea mai cumplită durere.

Cuprins de fiorul chemării sale dumnezeiești, Mântuitorul Cristos se smulge din liniștita viață familiară, de sub ocrotirea mamei sale și, cutreerând orașe și sate, propovăduiește evanghelia sa la toată zidirea. El nu mai cunoaște odihna și liniștea, nu mai are nici adăpost la vreme de noapte, așa, că însuși măturăse odată popoarelor; «*Vulpile au vizunii, și paserile cerului cuiburi, dar fiul omului nu are unde să-și plece capul*». (Mat. 8, 20.)

Acum inima mamei sale se umple de neliniște. Cât de mult ar fi dorit ea să știe pe fiul său aproape de sine, să-l vadă în fiecare clipă, și să se bucure de vederea lui. Această neliniște se preface în curând în teamă, când învățătura lui Isus prinde rădăcini în popor, sprijinită fiind de minunile ce le făcea și vindecările ce le săvârșea asupra bolnavilor, și când Fariseii și cărturarii poporului, văzându-și primejdioasă vaza și poziția lor, încep să uneltească împotriva vieții fiului ei.

Trei ani de zile se sbuciumă inima de mamă în această teamă și nesiguranță. De câte ori va fi rugat ea în timpul acesta pe fiul său, zicându-i: O, fiul meu, ai milă de viața ta și de durerea mea, nu vezi cum te pândesc dușmanii, și vor să te piardă? Vino iarăși acasă în liniștea casei părintești. Dar Isus nu putea să asculte această chemare; ci mai stăruitor propovăduia evanghelia dreptății și a adevăratului, tot mai aspru biciuia păcatele celor îndărătnici, și prin primejdioase ce-și atrăgea asupra capului său erau tot mai multe săbii, ce străpungeau inima mamei sale.

Și a fost ca sfânta mamă să treacă prin toate suferințele ce pot încăpea în o biată inimă omenească.

Căci vin zilele patimilor, când Domnul este prins, bătut și batjocorit, chinuit și răstignit pe cruce. Toate aceste chinuri au răsunat tot atât de dureros în sufletul mamei Mântuitorului; palmele ce au lovit sfântul obraz au durut și pe mama celui batjocorit, iar ciocanele ce isbeau cuiele ce sfășiau mâinile și picioarele celui răstignit făceau să sângereze și inima, ce se topea de neputincioasă durere a mamei sfinte. Și când Isus simțind că i se apropie sfârșitul, arată pe apostolul Ioan și zice mamei sale: «*Iată fiul tău*», suntem încredințați, că dânsa sdrobită de durere avea într'adevăr lipsă de un fiu care să o sprijinească.

Inima de mamă se înalță din această stare de obidă prin strălucita înviere din morți. Sfânta evanghelie nu ne istorisește întâlnirea mamei cu fiul său înviat din mormânt, dar ne putem închipui, că bucuria iuvierii și a revederii abia va fi putut să încapă în zdrobita sa inimă. După atâta neliniște, frică și cumplită durere, inima cea zbuciumată se liniștește, se așează și sfânta pace, ce o simțim în văzduh și în noi într'un amurg de toamnă, sau după o furtună, cuprinde și sufletul ei. Senină și liniștită îi este inima în tot cursul vieții de pe pământ, și împăcată cu toate întâmplările din viața sa pleacă din lumea aceasta, pentruca de lângă tronul cereș să se roage neîncetat pentru fii oamenilor.

Am înfățișat cele trei schimbări de simțiri din inima sfintei Marii și ele ni se par ca un simbol, ca o iconă asemănătoare cu inima mamei din zilele noastre.

Căci bucurie simte mai întâi orice mamă la vederea pruncului născut din sinul său. Privindu-i fața de îngerească nevoință, și ascultându-i gânguritul neștiutor, i se pare că aude o cântare cerească, și înșasi se minunează de puterea cu care a înzestrat-o firea și de dorul cu care e binecuvântată. Pentru dânsul mama nu cunoaște oboseală, și ostenele și le simte răsplătite, văzând că odrasla sa crește și

împreună cu vârsta i se desvoaltă și scânțetea dumnezească ce este între noi: înțelegerea, mintea, bunătatea și creștineștile năravuri.

Și iată, că deodată cu începutul acestui război, firul nădejților și al fericirii aproape la toate mamele de pe pământ se rupe și inima lor trece dela cea mai înaltă fericire mai întâi la neliniște, apoi la teamă și nu peste multă vreme la necurmată suferință.

Glăsul de chemare al țării a aruncat la granițe pe toți fiii ei capabili și a luat cu sine și liniștea mamelor. Iar după ce s'a început înțeleștarea uriașelor armate, inima simțitoare a mamelor a suferit și ea ostenele fiilor, gloanțele și săbiile străpung și inima lor.

O, dar gândul ni e prea îngust și glasul prea neputincios pentru a putea cuprinde toate suferințele mamelor din zilele noastre.

Ni le-ar putea spune însă miile de biserici în care se adună fețele ofilite și strălucesc ochii plini de lacrimi, țintirurile cari răsună de cântecele de jale, căsărmile și spitalele în fața cărora se adună șirul nesfârșit al mamelor, căutându-și fiii întorși dela front, și trenurile ce se dovedesc neîncăpătoare pentru a purta dorul și jalea mamelor neputincioase, cari merg să-și vadă și în cele mai îndepărtate locuri odraslele, sau crucea sub care zac fiii lor căzuți ca eroi pe câmpul de onoare.

Și dacă printr'o minune îngăduită de Dumnezeu am putea storce din inimi toată durerea și suferința mamelor noastre și am preface-o în apă, ce mare întinsă de apă amară s'ar naște, mai mare decât toate apele de pe fața acestei lumi.

Este acum oare cu puțință ca și mamele noastre să treacă din această stare de cruntă durere la liniștea și seninătatea Maicei Domnului?

Noi nu putem să le dăm nădejdea că fii lor morți vor învia în veacul de acum, precum a înviat Domnul Isus Cristos. Însă în temelii credinței noastre în înviere, ducând ele o viață cucernică și plină de fapte bune, le putem încredința că vor întâlni pe fii lor morți în această viață ca eroi, în lumea celorlaltă în laturea dreptilor.

Iar celor ce le va fi dat în urmă rugăciunilor lor și a voinței lui Dumnezeu, să-și vadă fii întorși acasă din acest crunt război, — și fie ca aceasta să se întâmple cât mai curând, — bucuria revederii le va alunga din inimă toată durerea. Suferințele toate vor fi uitate, și aceeași liniște și seninătate ce a stăpânit pe Maica Domnului, li se va așeza în sufletele lor, și la vederea fiilor lor vor putea zice împreună cu Simion la vederea Mântuitorului: Acum slobozește-ne, Stăpâne, cu pace, că văzură ochii noștri mântuirea, Doamne mărire ție.

Emilian Stoica,
preot.

NOUȚĂȚI

Predică în catedrala din Sibiu. Ciclul de predici, anunțat în numărul trecut al ziarului nostru, se începe Duminecă în 11/24 Februarie. Va predica P. C. Sa părintele *Dr. Eusebiu R. Roșca*, arhimandrit și director seminarial.

Victor Russu. Maiorul *Victor Russu*, distinsul nostru erou, este avansat la rangul de *vice-colonel*.

Calendarul nou în Rusia. Dela Petrograd se vestește, că sfatul comisariilor poporului a dat poruncă să se introducă pe întreg teritoriul republicii rusești *calendarul nou sau gregorian*, și anume începând cu 1 Februarie, care are să fie prin urmare 14 Februarie.

Ucraina și Polonii austriaci. Pentru a împăca pe poloni, cu raport la pacea din Brest-Litovsk, se pregătește un compromis în temelii căreia punctul aț doilea al contractului de pace cu Ucraina să se modifice așa, că granițele dela vest ale Ucrainei să fie dincolo de linia Bilgoraj.

Importul din Ucraina. Din Berlin se vestește să s'a început activitatea delegațiilor germani și austro-ungari cu privire la importul din Ucraina. Delegații pertractează în cinci comisii deosebite. Comisiunea primă se ocupă de chestia bucatelor și nutrețului, a doua cu materialul industrial, a treia cu chestiile financiare, a patra cu transportarea, a cincia cu afacerile pașapoartelor.

Mulțumită. Făcând apel la clasa intelectualilor din *Orăștie* și la poporul din jur, în scopul cantribuirii la cumpărarea unor daruri de Crăciun pe seama soldaților răniți și bolnavi din spitalul de rezervă de acolo, au binevoit a oferi obolul lor toții oamenii de inimă, la care m'am adresat. Resultatul apelului este: 1037 cor. Amințesc donația Institutului *Ardeleana* de 400 cor. și a dlui *Ioan Vulcu*, mare comerciant, cu 100 cor. Poporul din împrejurime a contribuit colaci, carne, cârnați ș. a.

Din suma numită am cumpărat difere daruri pentru împodobirea pomului de Crăciun, și pentru distribuie la ostași. Și anume: tutun, hârtie de țigarete, pipe, notițe, creioane, hârtie de scris, portmoneuri, pepteni, perii, gulere ostășești ș. a., care toate s'au distribuit între soldați în seara de ajun, după Vecernia, celebrată de subscrisul, în spital, cu răspunsurile și colindele cântate de corul mixt din *Orăștie*, condus de zelosul tânăr dl *Vasilie Petrașcu* funcționar la bancă.

Stimatoarele direcțiuni a institutelor «*Ardeleana*» și «*Dacia*» și celorlalți binevoitori, sprijinitori și donatori le aduc, în numele ostașilor mei suferinzi, cele mai calde mulțumiri. — Brașov, la 30 Ianuarie v. 1918. — *Andrei Moldovan*, preot militar ces. și reg. fost la spitalul de rezervă din *Orăștie*.

Confesiunile în Ungaria. Datele nouă statistice prezintă următorul tablou al confesiunilor din Ungaria: romano-catolici: 10.806.764; ortodocși: 2.970.185; reformați: 2.602.545, greco-catolici 2.014.470, evanghelici 1.331.509, unitari 73.601, izraeliți 928.621.

Cărțile de pâne și făină. Pentru locuitorii sibieni se distribue cărțile de pâne și făină, pe timpul dintre 16 Februar și 15 August 1918, în sala magistratului, și anume în zilele următoare: 22, 23, 25, 26 și 27 Februar a. c., între orele 8 și 12 înainte de amiază, și 3—6 după amiază. Distribuie se face în ordinea alfabetică a străzilor.

La Reuniunea română de înmormântare din Sibiu, au mai fost primiți ca membri: *George Limpede*, cismar și soția sa *Marta*, din Sibiu; *Ana Bănda*, din Săsaș; *Paraschiva Maier*, din Sibiu; *Ioan Ioanovici* preot în Ruși și soția sa *Maria*; *Teodor Doboiu* comerciant în Sibiu și soția sa *Eugenia*; *Maria Păcală* văduvă de preot, din Șulumberg; *Victor Papiu* funar, din Alba-Iulia și soția sa *Susana*; văduva *Ana Lobonțiu*, din Abrud; *Maria Nicula*, văduvă preoteasă, din Sibiu; *Dochia Theil*, văduvă, din Sibiu; *Nicolae Topolog*, preot în Turnișor; *Ioan Ciontea*, tipograf în *Orăștie* și soția sa *Elisaveta*. În același timp s'au plătit ajutoarele statutare după următorii membri repausați: *Lazar Avrigean*, *Margareta Balta*, *George Bendorfean*, *Nicolae Lobonțiu* și *Ioan Șutu*. Inscieri se pot face la casarul: *Timotei Popovici*, Str. *Cisnădiei* 7.

Cheltueli de război. Ministrul de finanțe *Alexandru Popvics* a declarat în cameră, cu ocazia vorbirii sale în chestiunea indemnității, că astăzi monarhia cheltuește pentru război 740—760 milioane de coroane pe lună. În jumătatea anului trecut, cheltuelile de război erau 650—660 milioane coroane pe lună.

Memoriile lui Goremkin. Fostul ministru prezident rus, *Goremkin*, a lăsat memoriile interesante despre fostul țar și despre evenimentele cari s'au desfășurat dela 1905. Dă părți interesante despre izbucnirea războiului universal.

Joffre academician. Academia franceză a ales membru cu unanimitate de voturi pe mareșalul *Joffre*. După *Napoleon*, el este al doilea beldeuce, care pe temelii meritelor militare este înregistrat între cei 40 nemuritori ai academiei.

Selma Lagerlöf. Scriitoarea premiată a Suediei a debutat de curând pe teren politic. A adresat un apel către femeile suedeze, să se alature la propaganda începută în interesul Finlandei.

Teatru cinematograf. Se reprezintă la *Apollo*, în Strada *Schewis*, Sâmbătă în 23 Februar: *Poarta norocului*, poveste de iubire în trei părți. Duminecă și Luni, în 24 și 25 Februarie: Film cu *Gunnar Tolnaes* în rol de căpetenie.

Poșta redacției.

Rugăm corespondenții noștri să ne adreseze scrisorile la Redacțiunea ziarului *Telegraful Român*, și nu la numele membrilor din redacție.

Nr. 327/917 prot.

(31) 1—3

Concurs.

Pentru întregirea parohiei de clasa a III-a **Curciu**, din tractul Mediașului, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele sunt cele fasonate în coala B pentru întregirea dela stat.

Cererile de concurs să se înainteze subsemnatului oficiu protopresbiteral în termenul deschis, iar concurenții, cu observarea prescrierilor regulamentare, să se prezinte în vre-o Duminecă ori sâmbătoare în biserică spre a cânta, respective a celebra și cuvânta.

Mediaș, la 28 Ianuarie 1918.

Oficiul protopresbiteral ort. rom. al tractului Mediaș, în conțelegere cu comitetul parohial.

Romul Mircea,
protopop.

Nr. 28/918

(32) 1—3

Concurs repetit.

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa III **Capâlna** (Sebeskâpolna) în protopresbiteratul Sebeșului, se publică concurs nou cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele sunt cele fasonate în coala B pentru întregirea dela stat.

Concurenții au să-și înainteze cererile instruite, conform normelor în vigoare, în termenul indicat, subsemnatului oficiu protopresbiteral, și până în 8 zile înainte de alegere, cu observarea dispozițiilor din regulamentul pentru parohii, să se prezenteze poporului în biserică spre a cânta, respective a cuvânta și celebra.

Sebeș, la 31 Ianuarie 1918.

Oficiul protopresbiteral ort. rom. al tractului Sebeș, în conțelegere cu comitetul parohial.

Sergiu Medean,
protopop.

Nr. 124/918

(33) 1—3

Concurs.

Pentru întregirea parohiei de cl. II **Roșia**, din protopresbiteratul Abrudului, devenită vacantă prin strămutarea parohului Traian Tomuș în altă comună, cu provocare la ordinul ven. Consistor din 22 Ianuarie a. c. Nr. 534 Bis., se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreună cu acest post sunt cele fasonate în coala B pentru congruă.

Cererile de concurs să se înainteze subsemnatului oficiu în termenul deschis, iar concurenții, cu observarea dispozițiilor regulamentare, să se prezinte în comună spre a face cunoștință cu poporul.

Abrud, la 30 Ianuarie 1918.

Oficiul protopresbiteral ort. rom. al tractului Abrud, în conțelegere cu comitetul parohial.

Petru Popoviciu,
protopop.

(25)

2—3

Concurs repetit.

Pentru întregirea parohiei vacante de cl. III **Mureș-Bretea**, tractul Iliia, se publică nou concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreună cu acest post, — nefiind întregire dela stat, — sunt: venitele dela popor, satorite în sinodul parohial din 4/17 Iunie 1917 în sumă de 1300 coroane, care protocol se poate vedea în cancelaria oficiului protopopesc în Deva.

Concurenții să-și înainteze petițiile concursuale subsemnatului oficiu în termenul indicat, având a se prezenta în vre-o Duminecă sau sâmbătoare în biserică cu prealabila încunoștințare a subsemnatului, spre a face cunoștință cu poporul.

Iliia-murășană, la 20 Ianuarie 1918.

Oficiul protopresbiteral ort. rom. al tractului Iliia în conțelegere cu comitetul parohial.

Dr. Ioan Dobre,
protopop adm.

Nr. 690/1917.

(24) 2—8

Concurs.

Pentru întregirea posturilor de parohii din comunele mai jos însemnate se scrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

1. **Bulzești de Jos** cu filiile **Strauț** și **Trieri** de clasa II, pentru a doua oară.

2. **Dupăpiatră Valea-Poreurii** cu filia **Șarboia** de clasa II, pentru a doua oară.

3. **Pottingani** de cl. III, pentru întâia oară.

4. **Ruda** de cl. III, pentru a treia oară.

Emolumentele, împreună cu aceste posturi, sunt cele cuprinse în coala B, pentru întregirea venitelor dela stat.

Se observă că numai în parohia Ruda se află și locuință tare modestă, constătoare din 2 odăi, fără bucătărie și alte clădiri economice.

Concurenții au să aștearnă cererile instruite în sensul normelor în vigoare la subsemnatul oficiu în termenul deschis, și a se prezenta în termenul regulamentar în comună pentru a se face cunoscut cu poporul și pentru a cânta și cuvânta, eventual a celebra.

Brad, la 29 Decembrie 1917.

Oficiul protopresbiteral ort. rom. al tractului Zarand în conțelegere cu comitetul parohial.

V. Damian,
protopop.

Nr. 396/1917

(30) 2—3

Concurs.

Pentru întregirea parohiei de clasa a II-a **Bozeș**, devenită vacantă prin mutarea parohului la altă parohie, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele sunt cele fasonate în coala B pentru congruă.

Cererile de concurs să se înainteze la subsemnatul oficiu protopopesc în termenul deschis, iar concurenții la acest post pe lângă observarea prescrierilor regulamentului parohial să se prezinte în comună la sf. biserică pentru a cânta, predica, eventual a celebra și a face cunoștință cu poporul.

Geoagiu-Algyógy, 24 Ianuarie 1918.

Oficiul protopresbiteral gr.-or. rom. al Geoagiului în conțelegere cu comitetul parohial concernent.

Ioan Popovici,
protopop.

Publicațiune.

Se esarândează cu 1 Ianuarie 1919 o moșie de 415 jugăre aflătoare în comitatul Alba-Inferioară.

Cu informațiuni servește: **Iosif Iustin Hosszu**, oficiant-agronom la Administrația Centrală Capitulară în Blaj—Balázsfalva. (29) 2—3

Publicațiune

Se află de vânzare o casă parter în opidul Blaj.

Informațiuni dă **Iosif Iustin Hosszu**, oficiant-agronom, Blaj—Balázsfalva.

Trăsură landau

în stare foarte bună, pentru doi cai, e de vânzare cu preț convenabil. Se poate vedea în Sibiu, Grabengasse 28.

Chibrite suediene, hârtie de țigarete ș. a.

În zilele apropiate va sosi o cantitate mai însemnată de **chibrite suediene, tuburi de țigarete, și hârtie de epistole**. Recomand negustorilor să se prenoteze în curând, căci se poate întâmpla să se ivească nu peste mult lipsa de aceste articole.

(19) **Karl Engber,** 2—2
Tutungerie, Strada Cisnădiei Nr. 2
lângă hotelul „Împăratul Romanilor“.

Scriitor.

În cancelaria comunală din Gurarâu află aplicare imediată un scriitor (cancelist) cu leafă lunară de 150—200 cor. Cei experți în afacerile notariale vor fi preferați și vor fi deosebit remunerați. Doritorii să se adreseze în cel mai scurt timp la notarul comunal.

Guraro, în 10 Februarie 1918.

(21) 2—2 **Primăria comunală.****Învățacei**

se primesc la fabrica de mașine

Sam. Wagner

.2—3 (26) în Sibiu — Nagyszeben.

Calendarul de buzunar pe anul 1918

al Tip. „Poporul Român“ din Budapesta.

Cel mai elegant și mai draguț calendar apărut anul acesta, de folos pentru soldați, economi, tineri, studenți, preoți, învățători, cuprinzând un bogat material literar, poezii din război, povești, nuvele, îndrumări, măsuri și legi nouă despre ajutorul de stat, despre scumpirea biletelor de tren, despre nouăle ordinațiuni date de guvern în chestia bucatelor, creșterii porcilor. Cari soldați pot fi retrași de pe front, sosirea trenurilor, căți alegători români vor fi în Ardeal. Apoi povestiri de toată frumusețea: «Prescurile Palagiei», de d-l Septimiu Popa; «Inelul țiganului»; Poezii: «Viața»; «Mi-e frate»; «S'a dus a mea mândruță». Sfaturi practice pentru economi și soldați. Multe chipuri. Prețul numai 1 cor. 30 fil. cu porto cu tot.

Comandați cât de iute, astfel se vând toate, la «Poporul Român», Budapesta VII, Ilka utca 36. (27) 2—10

Caut**o casă sau locuință**

cu grădină și grajd

de închiriat în Sibiu

Adresa la: Administrația «Telegrafului Român». 2—3

Pictură bisericească și portrete

Aduc la cunoștința On. Public, că după un timp lung și greu învățându-mă iarăș în mijlocul familiei, primesc în lucrare orice **pictură în oleu**, în special **bisericească**: iconostase, orice icoane și mărimi, **cruci**, reparaturi a tot felul de icoane și înoiri de iconostase.

După fotografiile bune lucrez portrete până la mărimea naturală în creion (Conffe) și în oleu.

Pentru lucrurile mele posed numeroase atestate de mulțumire.

Cerând sprijinul Onoratului Public românesc, semnez cu stimă:

Nicolae Baciu, pictor

2—6 (16) Agârbiciu-Szászegerbegy (Nagyküküllő megye).

A apărut și se află de vânzare la **Librăria Arhidiecezană**, din Sibiu-Nagyszeben.

Adolf Harnack.

Monahismul, idealurile și istoria lui

trad. de

Dr. Gh. Comșa.

Prețul unui exemplar e 1 Cor., cu porto postal, 1 Cor. 15 fil.

La «Librăria Arhidiecezană» în Sibiu : Nagyszeben se află de vânzare :

Casa dela Jerihon

omilii și cuvântări bisericești de

Dr. Ioan Broșu.

Prețul: Cor. 6 + porto recom. 50 fil.

La «Librăria Arhidiecezană» în Sibiu : Nagyszeben, se află de vânzare :

Dr. Petru Span

conferență citită la congresul învățătorilor gr.-or. români din Bihar : de

Nicolae Regman.

Prețul: 30 fil. plus porto postal 6 fil.

„Biblioteca Șaguna“

Redactată de Dr. I. Lupaș, Săliște.

Nr. 16—36.

Mângâiați poporul!

Cuvântări bisericești

de

Dr. Ioan Lupaș

și alți preoți din protopopiatul Săliștei.

Se află de vânzare la Librăria Arhidiecezană în Sibiu-Nagyszeben.

Prețul unui exemplar: Broșat cor. 2-50, legat cor. 3—, porto 20 fileri.